

هدی هاشمی خبرنگار

که مدارس محل تجمع و کانون شیوع بیماری است. با این همه موضوع آموزش هم برای خانواده‌ها و مسئولان تعلیم و تربیت بسیار مهم بود، از همان روزهای اول خانه‌نشینی دانش‌آموزان، وزارت آموزش و پرورش اعلام کرد که آموزش را در فضای مجازی پیگیری می‌کند و اجازه نمی‌دهد که روند آموزش در کشور متوقف شود. اواخر فروردین ماه امسال مسئولان آموزش و پرورش خبر از رونمایی پلتفرم آموزشی شاد دادند. شاد مهم‌ترین شبکه آموزشی کشور معرفی شد و مسئولان اعلام کردند که دانش‌آموزان و معلمان باید برای هرگونه فعالیت آموزشی در این شبکه فعال باشند. براساس آخرین آمارهای روابط عمومی شبکه شاد، از ۱۴ میلیون و ۷۴۷ هزار و ۹۵۹ نفر دانش‌آموز حدود ۱۲ میلیون و ۴۳۲ هزار و ۲۴۷ نفرشان در شاد هویت دارند. از این تعداد حدود ۱۰ میلیون دانش‌آموز از شاد استفاده می‌کنند. آن‌طور که مسئولان آموزشی می‌گویند معیار فعال بودن در شبکه شاد هفتگی حداقل ۵ ساعت است و تا امروز، ۸۴ درصد دانش‌آموزان کل کشور برنامه شاد را نصب کرده‌اند و حدود ۷۰ درصد از دانش‌آموزان در آن فعالیت

نداشتند.» با این همه بسیاری از کشورهای توسعه یافته با این ضرورت که تعطیلی مدارس آسیب جدی به آموزش می‌زند و روند یادگیری دانش‌آموزان با مشکل مواجه می‌شود درهای مدارس را باز کردند، برخی کشورهای اروپایی، ژاپن، کره جنوبی، دانمارک، هلند، سوئد، نروژ، فلاند و فرانسه بازگشایی سریع و از سرگیری فعالیت‌های مدارس را در دستور کار خود قرار دادند و کشورهای مرکزی اروپا، مانند آلمان، چک، پرتغال و اتریش متناسب با نوسان تعداد مبتلایان، تصمیماتی را اتخاذ کردند. انگلیس هم در مقاطعی مدارسش باز بود و حالا که کروناي انگلیسی شیوع پیدا کرده درهای مدارس را بسته است. روسیه از دوم بهمن ماه مدارس را باز کرد و حالا تمامی مقاطع تحصیلی اش به مدرسه می‌روند. کشور کویت مدارس را کلاً تعطیل کرد. البته بازگشایی مدارس در کشورها با روش‌های مختلفی انجام شد. مثلاً در قرقیزستان فقط پایه اول به مدرسه می‌روند. در بلژیک اولویت با دانش‌آموزان پایه آخر ابتدایی و پایه آخر متوسطه بود. در فرانسه اولویت ورود به مدرسه با دانش‌آموزان ۵ تا ۶ ساله و دانش‌آموزان ۱۰ ساله اعلام شد. آلمان و هلند از پایه‌های پایین‌تر شروع کردند. امارات هم

کرونا، این دشمن نامریی بشر آنقدر قدرت داشت که کشورهای پیشرفته و دولت‌های مقتدر را هم غافلگیر کند. روزهای اول این همه‌گیری خیلی از کشورها مانده بودند که چه تصمیمی برای شهروندان‌شان بگیرند. کووید ۱۹ همچون ویروسی که گاهی کامپیوتر را درگیر می‌کند، باعث «هنگ کردن» ارکان مختلف کشورها از جمله سیستم آموزشی شد. اما باز هم این تکنولوژی بود که به کمک آمد و از طریق آن راهکاری ارائه شد. گرچه در بدو همه‌گیری کرونا، سیستم‌های آموزشی به کل تعطیل شدند اما مدتی بعد دولت‌های مختلف در سراسر جهان تصمیم گرفتند آموزش را در بستر فضای مجازی از سر بگیرند. بسیاری از دولت‌ها درهای مدارس را برای اولین بار به روی یک میلیارد و ۷۰۰ هزار دانشجو و دانش‌آموز بستند. ۹۱ درصد از کل یادگیرندگان جهان در ۲۰۵ کشور دنیا چند ماهی خانه نشین بودند. دنیا با خانه نشینی دانش‌آموزان و دانشجویانش شوکه شد و حالا در این یک‌ساله که از کرونا می‌گذرد آموزش در

کرونا درهای مدارس را بست

شاد و ناشاد

“

از ۱۴ میلیون و ۷۴۷ هزار و ۹۵۹ نفر
دانش‌آموز حدود ۱۲ میلیون و ۴۳۲
هزار و ۲۴۷ نفرشان در شبکه شاد هویت
دارند. از این تعداد حدود ۱۰ میلیون
دانش‌آموز از شاد استفاده می‌کنند

می‌کنند. بر این اساس، در بین استان‌های فعال کشور به ترتیب ۸۲ درصد دانش‌آموزان استان قم، ۸۱ درصد دانش‌آموزان استان مرکزی، ۷۸ درصد دانش‌آموزان استان کرمانشاه، ۷۸ درصد دانش‌آموزان استان قزوین و ۷۸ درصد دانش‌آموزان استان زنجان در شاد فعال هستند. علاوه بر این تعداد پیام‌های جابه‌جا شده بین دانش‌آموزان و معلمان ۲۴ میلیارد پیام است و تعداد فایل‌های جابه‌جا شده هم حدود ۸ میلیارد و ۸۹۲ میلیون فایل بوده است. با این همه، همان روزهایی که شاد آمد بسیاری

مدارسش دو روز درمیان باز است. هر کدام از کشورها هم بر اساس پروتکل‌های بهداشتی که داشتند مدارس را برگزار کردند. این اطلاعات را غلامرضا کریمی مشاور و دستیار اجرایی وزیر آموزش و پرورش می‌دهد و تأکید می‌کند: «کشورهای مختلف اعلام کردند در روند یادگیری دانش‌آموزان مشکلات بسیاری بوجود آمده، برای همین برای دوران بعد واکسیناسیون در حال برنامه‌ریزی و جبران این مشکل هستند، مثلاً انگلیس اعلام کرده که صبح‌ها و عصرها کلاس جبرانی برگزار می‌کنند و برخی‌ها هم گفتند در بهار که هوا بهتر شود و بتوانند کلاس‌ها را در فضای باز برگزار کنند کلاس‌های فوق‌العاده می‌گذارند.»

در ایران چه گذشت؟

از همان روزهای اول اسفند که کرونا به ایران آمد، خانواده‌ها نگران سلامت جان فرزندانشان در مدارس بودند، همین موضوع موجب شد ستاد ملی مقابله با کرونا اعلام کند که تمامی مدارس کشور تا پایان سال ۹۸ تعطیل است. بعد از تعطیلات فروردین ماه ۹۹ هم ستاد مقابله با کرونا اجازه فعالیت مدارس را نداد چرا که مسئولان بهداشت و درمان کشور بر این باور بودند

دوران کووید ۱۹ مهم‌ترین دغدغه دولت‌ها شده است. چرا که از یک طرف سلامت دانش‌آموزان مهم است و از سوی دیگر بحث تعلیم و تربیت آنها مطرح است بر این اساس بسیاری از دولت‌ها تمایل به متوقف کردن آموزش نداشتند. در همان روزهای اول همه‌گیری، برای مدتی شهرها خالی از هیاهوی دانش‌آموزان شد و در نهایت برخی دولت‌ها بسرعت تصمیم گرفتند آموزش مجازی و ترکیبی را جایگزین آموزش حضوری کنند. از ۲۰۵ کشور دنیا، ۲۸ کشور، آموزش را به صورت سراسری تعطیل کردند. ۴۷ کشور آموزش‌ها را نیمه حضوری و ۱۳۰ کشور دیگر هم تصمیم گرفتند که درهای مدارس را باز بگذارند. البته این باز شدن مدارس هم با پروتکل‌ها و دلایلی همراه بود. آن‌طور که مشاور و دستیار ویژه وزیر آموزش و پرورش به خبرنگار «ایران» می‌گوید: «بیشتر دولت‌ها درهای مدارس را باز گذاشتند چرا که دانش‌آموزان بسیاری از اینترنت، ابزارهای دیجیتال مناسب یا مهارت‌های رایانه‌ای بی‌بهره بودند مثلاً در اروپا ۱۴ درصد از خانوارها به اینترنت و ۲۲ درصد به رایانه دسترسی نداشتند و در مجموع ۷۰۶ میلیون دانش‌آموز در سراسر جهان از دسترسی مناسب به اینترنت محروم بودند و ۵۶ میلیون دانش‌آموز به دلیل زندگی در مناطق دور دست تحت پوشش شبکه‌های موبایلی قرار

